'Η Τροχαία Κίνησις τόσον τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὅσον καὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὰς συντόνους ἐνεργείας της πρὸς πληρεστέραν συμμόρφωσιν τῶν τροχοφόρων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος 'Οδικῆς Κυκλοφορίας. Δὲν θὰ γίνῃ ὅμως τίποτε τὸ θετικὸν καὶ μόνιμον, ἐὰν οἱ ὁδηγοὶ καὶ πεζοὶ δὲν ἀποκτήσουν συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών των, πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον των.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

'Η προχθεσινὴ βροχὴ ὠφέλησε γενικώτερον τὰς καλλιεργείας. Θὰ διευκολύνῃ ὅμως τὴν ἀνάπτυξιν περονοσπόρου εἰς τὰς ἀμπέλους. Οἱ παραγωγοί μας, μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς ἐργατικότητα, ἅς σπεύσουν νὰ θειαφίσουν τὰ ἀμπέλια. 'Η ἐφετεινὴ ἐσοδεία δὲν πρέπει νὰ ὑπολειφθῇ τῶν προηγουμένων, διότι ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία πρέπει συνεχῶς νὰ προοδεύῃ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους.

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΙΔΑΝΙΚΩΝ ἀποτελεῖ ἀσθένειαν τῆς ἐποχῆς

'Ο ἄνθρωπος ἐπιστρέφει εἰς τὸν τρωγλοδυτισμόν

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ, ('Ιδ. 'Υπηρ.). "Ενας σοφὸς εἶπε κάποτε: 'Αποκλεῖστε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὴν ἐλπίδα, γιὰ νὰ μὴν τοῦ ἀπομείνῃ τίποτα. Μὲ τὴν ἴδια λογικὴ θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανείς: 'Αποκλεῖστε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὸ μέλλον, ὁπότε τοῦ ἀποκλείεται τὴν ζωήν. "Οταν ὁ διάσημος 'Αμερικανὸς ραδιομηχανικὸς "Εντβιν Χόϐαρντ "Αρμστρογκ αὐτοκτόνησε, πέφτοντας ἀπὸ τὸν 12ο ὄροφο ἑνὸς οὐρανοξύστη τῆς Νέας 'Υόρκης, ὁ φίλος του καὶ βιογράφος του Λ. Λέσεγκ εἶπε, ὅτι ὁ ἐπιστήμων αὐτὸς ἔχασε τὴν πίστι στὰ ἰδανικά, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνιζόταν σ' ὅλη τὴν ζωή του. 'Ο "Αρμστρογκ εἶχε χάσει τὴν πίστι του στὸ μέλλον.

Σήμερα πολλὲς εἶναι οἱ διαπιστώσεις σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν χάσει τὰ ἰδανικά τους καὶ κυριαρχοῦνται γι' αὐτὸ ἀπὸ ἀπαισιοδοξία καὶ ἀπογοήτευσι. 'Ο ἴδιος ὁ 'Αμερικανὸς Πρόεδρος Τζὼν Κέννεντυ εἶπε πρὸ καιροῦ, ὅτι «πολλοὶ 'Αμερικανοὶ ἔχασαν τὸν δρόμο τους καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἱστορικῆς προοπτικῆς». Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς καὶ ἐν σχέσει μὲ τοὺς Εὐρωπαίους.

Αὐτὸ εὐκολα διαπιστώνεται ἀπὸ τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ποὺ ἄλλοτε βρισκόταν σὲ μεγάλο ὀργασμό. Σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα καταλήγει κι' ὁ ἐπιφανὴς ἐκπρόσωπος τῆς φιλοσοφίας τοῦ ὑπαρξισμοῦ Κὰρλ Γιάσπερς, ὁ ὁποῖος διαπιστώνει ὅτι τὸ χρέος τῶν τυχαίων γεγονότων θ' ἀποκτήσῃ στὸ μέλλον γιγαντιαίας διαστάσεις». 'Η μία συμφορά, λέγει, διαδέχεται τὴν ἄλλη καὶ οἱ σύντομες ἀναλαμπὲς τῆς εὐτυχίας ποὺ γενοῦνται γιὰ μιὰ στιγμὴ, ἐξαφανίζονται ἀμέσως. 'Η ἀνθρωπότης περνᾶ κρίσι, τὴς συνέπειες τῆς ὁποίας καμμία φαντασία δὲν μπορεῖ νὰ τὶς προβλέψῃ».

Μερικοὶ ἄλλοι ὅμως πνευματικοὶ ἀνθρωποὶ προχωροῦν ἀκόμα πιὸ πέρα. 'Ο "Αγγλος κοινωνιολόγος Π. Κλεῖτορ, περιμένει, ἔξαφνα, ὅτι οἱ μηχανὲς θὰ γίνουν οἱ θανάσιμοι ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο καὶ θὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Πῶς θὰ συμϐῇ αὐτό; Τὴν ἐξήγησι τὴν δίνει ὁ Κλεῖτορ σ' ἕνα βιϐλίο του μὲ τὸν τίτλο. «'Η ἐποχὴ τοῦ ρομπότ». Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενά του, οἱ ἠλεκτρονικὲς μηχανὲς—τὰ ρομπὸτ—θ' ἀρχίσουν σιγὰ-σιγὰ νὰ τὰ ἐκπληρώνουν ὅλα, συμπεριλαμϐανομένων καὶ τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου. Τότε, λέγει, οἱ μηχανὲς—ρομπὸτ θὰ «καταλάϐουν» ὅτι δὲν ἐξαρτῶνται αὐτὲς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὲς καὶ θὰ ὑποδουλώσουν τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία στὸ τέλος καὶ θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς σὰν ἄχρηστο ὑλικό!

Τὶς ἴδιες θλιϐερὲς σκέψεις γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος κάνουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ κοινωνιολόγοι ποὺ ϐλέπουν τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια σὰν θεομηνία καὶ δὲν πιστεύουν ὅτι θὰ ϐρεθῇ τρόπος νὰ τιθασευθῇ. "Ετσι, οἱ 'Αμερικανοὶ Γ. Μπράουν καὶ Τζ. Ρὶλ ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ φόϐος τοῦ πολέμου θὰ σπρώξῃ τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ζητήσῃ καταφύγιο στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ξαναϐγῇ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ πλανήτη μας. Καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ κινδυνεύῃ νὰ μετατραπῇ ξανὰ σὲ τρωγλοδύτη, θὰ προτιμᾶ νὰ παραμένῃ αὐτοῦ γιατὶ θὰ νοιώθῃ τὸν ἑαυτό του ἀσφαλισμένο.

Οἱ θλιϐερὲς σκέψεις γιὰ τὸ μέλλον κάνουν καὶ τὸ Γάλλο συγγραφέα Γ. Μπραντὲ νὰ καλῇ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὸ ϐιϐλίο του «Αὔριο εἶναι τὸ ἔτος 2000», νὰ ἐπιστρέψουν στὴν πατριαρχικὴ κοινωνία, πρὶν καταστρέψῃ ἡ τεχνικὴ πρόοδος τὸν σύγχρονο πολιτισμό. 'Ο 'Αμερικανὸς φιλόσοφος Μ. Ντάνεμ ἀναφέρεται μάλιστα, στὴν γνώμη ἑνὸς συμπατριώτη του καθηγητοῦ, ποὺ νομίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐπιστρέψουν πάλι στὴν πρωτόγονη κοινωνία. «Οἱ θησαυροί, γράφει, τοῦ πολιτισμοῦ τῆς σημερινῆς κοινωνίας μας, εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ οἱ ϐασικὴ ἀσχολία τοῦ ἀνθρώπου θὰ καταστῇ γιὰ πολλὰ χρόνια ὁ ἀδιάκοπος ἀγώνας γιὰ τὴν ὕπαρξι. 'Ο ἄνθρωπος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν γῆ, ἀπασχολούμενος κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος μὲ τὸ κυνῆγι καὶ τὸ ψάρεμα». 'Αλλά, προσθέτει, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ ἕνα τέτοιο ϐασανιστικὸ αἴσθημα, ὅπως εἶναι ὁ καταμερισμὸς τοῦ χρόνου του, ξαναϐρίσκοντας μ' αὐτὸ τὴν ἠρεμία του καὶ τὴν γαλήνη. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΞ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

ΠΩΣ ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΕΝ ΟΨΕΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΟΥ ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, ('Ιδιαιτέρα 'Υπηρεσία).— 'Αρμόδιοι 'Αμερικανικοὶ κύκλοι ἔχουν ἐπανειλημμένως ἐκφράσει τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὸν συνεχῶς αὐξανόμενον ρόλον, τὸν ὁποῖον ἡ Δυτ. Γερμανία ἔχει εἰς τὴν 'Ατλαντικὴν Συμμαχίαν καὶ γενικῶς εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον.

'Η θέσις τῆς Γερμανίας ὡς δευτέρας δυνάμεως, ἀπὸ στρατιωτικοοικονομικῆς ἀπόψεως, τῆς Συμμαχίας, ἡ ἄνοδος τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὸν κόσμον καὶ ἰδίως εἰς τὴν Μέσην 'Ανατολὴν καὶ τὴν 'Αφρικήν, καὶ ἡ κατανόησις τῶν Γερμανῶν ὅτι ἡ δυναμίς των συνεπάγεται καὶ ὑπευθυνότητας, τὰς ὁποίας ἀναλαμϐάνουν, ἐξηγοῦν τὴν ἀμερικανικὴν ἐκτίμησιν ὡς πρὸς τὴν Μπόν. Ταυτοχρόνως, οἱ ἐπίσημοι γερμανικοὶ κύκλοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν προταθεῖσαν πολλαπλῆν πυρηνικὴν δύναμιν καὶ ἐπιθυμοῦν συμμετοχὴν μὴ ἐνδιαφερόμενοι δι' ἀνεξάρτητον τοιαύτην.

'Η κυϐέρνησις τῆς Μπόν, εἶναι ἀποφασισμένη παραλλήλως νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν συνοχὴν — μὴ 'Ατομικὴν — δυναμίν της καὶ οἰαδήποτε συνδρομὴ εἰς τὴν πυρηνικὴν δύναμιν τοῦ ΝΑΤΟ, θὰ εἶναι ἐπὶ πλέον τοῦ κανονικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀμύνης.

Τοῦ κατὰ πόσον τὰ Σοϐιὲτ θὰ ἐξαπολύσουν προληπτικὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἐὰν ἀποκτήσῃ ἀτομικὰ ὅπλα, ἐδῶ ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις ὅτι πιθανὸν νὰ φθάσῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀϐύσσου, ἀλλὰ πέραν τούτου οὐδέν, διότι οἱ Γερμανοὶ ἔχουν διασαφηνίσει ὅτι δὲν θέλουν ἀνεξάρτητον πυρηνικὴν δύναμιν. Τοῦ κατὰ πόσον οἱ Γερμανοὶ θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν γαλλικὴν ἀτομικὴν ἀνεξάρτητον δύναμιν, τοῦτο θὰ συμϐῇ μόνον ἐφόσον ματαιωθῇ ἡ προσπάθειά των νὰ γίνουν μέλος τῆς πυρηνικῆς δυνάμεως τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.

Οἱ 'Αμερικανοὶ ἐπίσημοι εἶναι τῆς γνώμης ὅτι, ἐφόσον ἡ 'Αμερικὴ διατηρήσῃ τὴν στάσιν της, δηλαδὴ νὰ κάμῃ ὅ,τι δύναται διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν Γερμανιῶν καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὸ θέμα Βερολίνου, δὲν ὑπάρχει περίπτωσις προσεγγίσεως Μπόν — Μόσχας. Οἱ Γερμανοὶ αἰσθάνονται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν Δύσιν καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ἐπιδιώκουν πολιτικὴν μακρᾶν τοῦ ΝΑΤΟ.

"Οσον ἀφορᾶ τὸν ρόλον τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν 'Ηνωμένην 'Αραϐικὴν Δημοκρατίαν, οἱ κυϐερνητικοὶ κύκλοι τῆς Μπόν, ἀπασχολοῦνται μὲ αὐτὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ γενικῶς ἡ ἐκεῖ μετάϐασίς των δὲν ἀπασχολεῖ πολὺ τὴν κοινὴν γνώμην.

Πιστεύεται ὅτι ὁ Λοῦντϐιχ "Ερχαρντ, ὁ ὁποῖος θὰ διαδεχθῇ τὸν Καγκελλάριον 'Αντενάουερ τὸ φθινόπωρον, δὲν θὰ ἀλλάξῃ τὰς σχέσεις του μὲ τὴν Μόσχαν καὶ ὅτι θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ «δόγμα Χαλλστάϊν», τὸ ὁποῖον δὲν ἀναγνωρίζει διπλωματικὰς σχέσεις μὲ οἱανδήποτε χώραν ἐκτὸς τῆς Σοϐιετικῆς 'Ενώσεως, ἡ ὁποία παραδέχεται τὸ καθεστὼς τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας. Οἱ κύκλοι τῆς Οὐάσιγκτων θεωροῦν τὸν "Ερχαρντ ὡς «'Ατλαντικὸν» ἄνθρωπον τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ πιστεύουν ὅτι ἡ νέα Γερμανικὴ κυϐέρνησις θὰ καταϐάλῃ μεγαλυτέρας προσπαθείας διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς Μ. Βρετανν ίας εἰς τὴν Κοινὴν 'Αγοράν. "Οσον διὰ τὸ Βερολῖνον, δὲν ϐλέπουν ἀλλαγὴν θέσεως ἐκτὸς ἀπὸ κάποιαν περισσοτέραν εὐελιξίαν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν 'Ανατολικὴν ζώνην, χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι ἀναγνωρίζεται ἡ ζώνη αὐτή.

ΟΠΩΣ ΤΟΝ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

«"Εχεις καθάριο ψωμί· θὲς καὶ κρεμμύδι;» "Ετσι ἀπήντησε κάποτε, σ' ἕνα ὀρεινὸ χωριό, ἡ μάνα στὸ ὀκτάχρονο μαθητή, ποὺ ξεκινᾶ γιὰ τὸ σχολεῖο του.

Μὲ τὴ μικρὴ πάνινη σάκκα στὸν ὦμο καὶ πλάϊ τὸ δισάκκι μὲ τὸ κολατσιὸ γιὰ τοὺς ἐργάτες, φεύγει τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπίτι του ὁ μικρὸς μαθητὴς τοῦ χωριοῦ. 'Ιδρωμένα τὰ ποδαράκια του, πλέκουνε μὲ τόση ἄνεση στὰ εὐρύχωρα ἀρϐυλάκια, ποὺ ὁ πατέρας... ἐπίτηδες τοῦ ἀγόρασε καὶ γλυστρᾶ δῶϐε κεῖϐε στὶς πέτρες, ποὺ τόσο ἁπλόχερα σκόρπισε ὁ Δημιουργὸς στὴν μικρὴ μας Πατρίδα. 'Ανακουφίζει ἀπὸ τὴν πείνα τοὺς κουρασμένους ἐργάτες τῆς γῆς, τοὺς φέρνει καὶ νερὸ νὰ ξεδιψάσουν καὶ τρέχει ἀκούραστο στὸ σχολειό του.

Τὰ ματάκια του λάμπουν στὴ θέα τοῦ καλοῦ του δασκάλου, ποὺ τὸν νοιώθει λίγο ἀπ' ὅλα: 'Οδηγό, φύλακα, προστάτη, πατέρα. Σὰν σφουγγάρι ρουφᾶ ἀχόρταγο κάϐε τι, ποὺ ϐγαίνει ἀπὸ τὰ λιγοστὰ ϐιϐλία, ποὺ τοῦ προσφέρονται. Μὲ τὸ μολύϐι στὸ χέρι ὁ μαθητὴς τοῦ χωριοῦ, γράφει, σημειώνει ἀπορίες, σκέψεις, ποὺ τὸ μικρὸ του μυαλουδάκι σχεδιάζει. Σκέψεις ἀγνὲς, καθαρές, ποὺ γίνονται προϐλήματα σ' ὅποιον τὸν πλησιάζει. Πλάϊ στὸ δάσκαλό του, φυτεύει δένδρα, φτιάχνει τὸ κατεστραμμένο μονοπάτι, διορθώνει τὸ γεφυράκι, ποὺ ἀπὸ τὶς ϐροχὲς ἔχει καταστραφῇ, στολίζει τὴν ἐκκλησία, ποὺ γιορτάζει καὶ καθημερινῶς εἶναι πρῶτος σὲ κάϐε κοινωνικὴ ἐκδήλωσι.

Πρόθυμο, σεϐαστικό, τὸ παιδὶ τοῦ χωριοῦ ὁπλίζεται καθημερινῶς μὲ τὴν ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, γιὰ κάτι καλύτερο, ὡραιότερο. Τὰ ὁλοκάϐαρα ματάκια του, ποὺ μέσα καθρεπτίζεται μιὰ ζεστὴ 'Ελληνικὴ γωνιά, πόσα δὲν λένε! Πόσα δὲν τάζουν στὴν μικρή, ἀλλὰ ὡραία Πατρίδα μας. 'Απ' αὐτὰ δὲν ξεπήδησαν τόσοι ἐπιστήμονες, τόσοι ἐκλέκτοὶ ἐργάτες τοῦ πνεύματος, ἄξιοι ἄρχοντες, ἱκανοὶ τοῦ λαοῦ; "Αν ἐρευνήσωμε, τὸ 'Ελληνικὸ χωριὸ θὰ ξεπηδήσῃ ἀπὸ κάϐε πραγματικὰ φϐασμένο ἄνθρωπο. Τὸ 'Ελληνικὸ χωριό, ποὺ δοκιμάζεται, ἀλλὰ ποὺ προχωρεῖ μὲ ὅπλα ἰσχυρά: Τὴν Θρησκεία καὶ τὸν 'Εθνισμό.

"Ας χαϊδέψῃ λοιπὸν ἡ ματιά μας γιὰ λίγο τὰ συμπαθητικὰ κεφαλάκια, ποὺ ξεπροϐάλλουν σὰν περνοῦμε ἀπὸ τὸ μικρὸ σχολειὸ τοῦ χωριοῦ καὶ ἄς σταθοῦμε γιὰ λίγο κοντὰ τους ν' ἀκούσωμε τὸν κτῦπο τῆς καρδιᾶς τους, ποὺ ρυθμικὰ φωνάζει:

—Προσέξετέ μας, ϐοηθήστε μας ὑλικὰ, μὰ προπαντὸς ἠθικά. Εἴμαστε ἡ πνοὴ τῆς 'Ελλάδος.

Αἰκατερίνη 'Ιωαννίδου-Σϐέτσου
Διδασκάλισσα

ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

'Εγκατεστάθη εἰς Πάτρας, ὁ εἰδικὸς Οὐρολόγος — Χειρουργὸς **Dr ΠΑΝ. ΡΟΥΒΑΛΗΣ** τῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς τοῦ Λονδίνου. 'Αναλαϐὼν τὴν διεύθυνσιν τῆς Νεοϊδρυθείσης Οὐρολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου.

Δέχεται ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του εἰς τὸ ἰατρεῖον του, Μαιζῶνος 94, Πλατεία Γεωργίου. (Γ' ὄροφος Νέας Πολυκατοικίας), 8—10 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΣΤΟΝ ΑΛΙΣΣΟ

"Εναντι Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ

★★★

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΝΕΡΟ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:

Γραφεῖα 'Ασφαλ. 'Εταιρ. ΕΘΝΙΚΗ
Πλατεῖα Γεωργίου Α' Τηλέφ. 37—59

Η ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΣ ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

ΕΝΤΟΛΗ ΘΕΟΥ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Γ' (τελευταῖον)

Πολύτιμος ἡ σοφία τῶν ἰατρικῶν ἀποφάνσεων γιὰ τὸ θέμα. Καθοδηγητικὰ τὰ συμπεράσματα τῶν παιδαγωγῶν. Σπουδαῖες οἱ διαπιστώσεις τῶν κοινωνιολόγων. Θαυμαστὴ ὅλων τῶν παραγόντων ἡ συμφωνία στὴν ἔρευνα τοῦ προϐλήματος. Καὶ οἱ κορυφαῖοι τῆς 'Επιστήμης καὶ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν παιδαγωγῶν καὶ οἱ μεγάλοι κοινωνιολόγοι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὴν ἠθικὴ ἀξία καὶ ὑπεροχὴ τῆς γενετησίου αὐτοκυριαρχίας. 'Αντιθέτως δέ, θεωροῦν ἀφύσικο, ἀρρωστημένο, ψεύτικο τὸ κυνῆγι τῆς ἡδονῆς «ἔξω ἀπὸ τὸν φυσιολογικὸ της δεσμὸ μὲ τὴν δημιουργία μέσα στὸν γάμο». Κάϐε ἐκτροπὴ φέρνει ὁλέϐρια ἀποτελέσματα γιὰ κάϐε ἔκφανση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἡ δικαιολογία τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς ἐγκρατείας γιὰ τὴν ἀποφυγὴ νευροψυχικῶν ἀνωμαλιῶν δὲν εὐσταθεῖ. Μὲ ἐπίγνωσιν εὐθύνης, διακεκριμένος ψυχίατρος γράφει: «Οὐδὲν παράδειγμα ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ ἀναφέρεται μέχρι σήμερον, ὁ ὁποῖος νὰ ἔπαϐε νευροψυχικὸν νόσημα, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ἀχαλίνωτον πάθος». 'Αλλὰ ἐμεῖς οἱ "Ελληνες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ξεχνᾶμε τὶς γενεὲς ποὺ «θράφηκαν καὶ ϐέρεψαν μὲ τὴ γενετήσια ἠθικὴ τῆς αὐστηρότητας τῶν ἠθῶν, ϐράχοι ὑγείας, σίδερα ποὺ λύγισαν τεσσάρων αἰώνων σκλαϐιά». Αὐτοὶ τσακίζοντας τὸ ἀποκτηνωτικὸ ἔργο τοῦ κατακτητοῦ, ἔκαναν συναγωνισμὸ μὲ τὰ ϐουνὰ στὴν μακροζωΐα. Νὰ τοὺς συγκρίνῃ κανεὶς μὲ τὰ εἰκοσιπεντάχρονα γεροντάκια τῆς σεξουαλικῆς ἀσυδοσίας! Τί ἄλλη ἀπάντησι θέλουν οἱ καμουφλαρισμένοι σταυροφόροι τῆς ἀσυδοσίας, ποὺ προπαγανδίζουν τὴν «ὑγιεινὴ» τῆς γενετησίου ἐλευθερίας; Τὴν πραγματικότητα, ποὺ φωνάζει, ποιὸς μπορεῖ νὰ τὴν διαψεύσῃ;

'Η δυσκολία, ὅμως, κάπου ἀλλοῦ εὑρίσκεται. "Οσα ἀνεφέρθησαν εἶναι ἀξιόλογα. Μόνα τους, ὅμως, αὐτὰ ϐεν μποροῦν νὰ ἐμπνεύσουν μιὰ πορεία ζωῆς. Γιατί μόνο σὰν ἐντολὴ Θεοῦ εἶναι δυνατὴ ἡ γενετήσιος αὐτοκυριαρχία. "Εξω ἀπ' αὐτὴν εἶναι ἀδύνατος. Χωρισμένη ἀπὸ τὸ πνευματικό της ϐάθρο, σᾶν μιὰ σωματικὴ ἀποχή, δὲν ἔχει θέσι. Δὲν ἔχει νόημα. Εἶναι ἀκατόρϐωτος. Δὲν εἶναι ὑπόθεσι γνώσεων ἡ ἐγκράτεια. "Αν ἦταν ἡ γνῶσι ἀρκετή, θὰ ἔπρεπε οἱ «ἐπαΐοντες» νὰ εἶναι ὑποδείγματα αὐτοκυριαρχίας. "Ενας εἰδικὸς γράφει: «Τί τὰ θέλετε; 'Εξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ διαφώτισις. Εἶδα πολλὴν ξετσιπωσιὰν κατόπιν τῆς ἀνατομοφυσιολογικῆς διαφωτίσεως καὶ πολὺ ὀλίγην ἀγνότητα. Οἱ φοιτηταὶ τῆς 'Ιατρικῆς, ἐὰν ἴσχυεν ἡ ἄποψις αὐτή, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ζωῆς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Χρειάζονται ἄλλα ἐφόδια, ἐφόδια ψυχικά, τὰ ὁποῖα μόνον μία ἀνωτέρα ζωὴ ἠμπορεῖ νὰ τὰ παράσχῃ». Γιὰ κεῖνον ποὺ πιστεύει σὲ Δημιουργὸ πάνσοφο, τὸ θέμα φωτίζεται ἀπὸ μιὰ ἄλλη πλευρά. 'Αφοῦ γιὰ δημιουργικὸ σκοπὸ ἔδωκε τὸ ἔνστικτο ὁ Θεός, εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ κατέστησε τύραννο τῆς ζωῆς μου. "Επειτα, δὲν μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ ζητῇ αὐτοκυριαρχίαν, ὅταν δὲν μοῦ δίδῃ καὶ τὴν δύναμι τῆς ἐπιϐολῆς. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἀντίφασι, ποὺ ἀντιϐαίνει στὴν πανσοφία τοῦ Δημιουργοῦ. Γιὰ τὸν πιστὸ ὁ Θεὸς δὲν μένει ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος θεατὴς ἀπέναντι αὐτῶν ποὺ ἀγωνίζονται νὰ ἐφαρμόσουν τὸν Νόμο Του. Εὑρίσκεται στὸ πλευρὸ τῶν ἀγωνιζομένων γιὰ τὴν ἀρετή. Δὲν δίνει μόνο ἐντολές. Δίνει καὶ τὴν δύναμι. Τοῦ δίδει τὴν δύναμι τοῦ ἁγιασμοῦ. Διότι «τοῦτο ἐστι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν». «Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ». «Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ». Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑψηλὴ κλῆσι καὶ ἀποστολὴ τοῦ χριστιανοῦ. Τὸ σῶμα του ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Καὶ μὲ τὰ παντοδύναμα ὅπλα τῆς χάριτος, «τὰ δυνατὰ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων» καλεῖται ὁ πιστὸς νὰ εἶναι ἀνυποχώρητος, ἀλύγιστος ἀδιάλλακτος στὸ ζήτημα τῆς γενετησίου ἠθικῆς. «Σαυτὸν ἁγνὸν τήρει», φωνάζει μαζὶ μὲ τὸν Παῦλο ἡ 'Εκκλησία. Σεϐάσου καὶ ἀγάπησε τὸ σῶμα σου, ὅπως σέϐεσαι καὶ ἀγαπᾷς τὴν ψυχή σου. Κράτησέ το ψηλά. Εἶναι ναὸς τοῦ Θεοῦ σου, προωρισμένος νὰ ὑπηρετῇ τὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δημιουργίας. Γέμισε τὴν ψυχή σου μόνο μὲ «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα». "Ετσι δὲν θὰ ὑποκύψῃς στὴ φϐορὰ τοῦ πάθους. Θὰ ἔχῃς συντροφιὰ στὴ θύελλα τὸν Θεό. Θὰ ὑπερνικήσῃς τὶς δικατορίες τῶν περιστάσεων. Δὲν ϐὰ γίνῃς ποτὲ λάφυρο τῆς ὁρμῆς καὶ ϐῶμα τῆς στιγμῆς. 'Η ἀγνότης τῶν νεανικῶν χρόνων ϐὰ εἶναι τὸ πιὸ στέρεο ϐεμέλιο τοῦ γάμου. "Ετσι καὶ ὁ γάμος δὲν ϐὰ εἶναι ἐταιρεία ἀορίστου διαρκείας. Θὰ εἶναι φυσικὸ γεγονός, σὲ πλαίσιο θεῖο, σὲ φόντο οὐράνιο!

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΞΥΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΟΥΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 'Υπάρχει ἕνα πρόϐλημα, ποὺ ἀφορᾶ κάϐε κράτος καὶ ποὺ παρουσιάζεται τώρα τελευταῖα, μὲ ἰδιαίτερη ἔξαρσι στὴν 'Αμερική: εἶναι οἱ δυσκολίες ποὺ συναντοῦν οἱ νέοι, προκειμένου νὰ ϐροῦν δουλειά. Τὸ πρόϐλημα αὐτὸ ϐίγει σὲ μιὰ συνέντευξί του ὁ 'Αμερικανὸς ὑπουργὸς 'Εργασίας Γουΐλλαρντ Γουΐρτζ, ὁ ὁποῖος παρεδέχθη ὅτι ὑπάρχουν 5.000.000 ἄνεργοι στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, οἱ περισσότεροι δὲ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι νέοι. 'Ο κ. Γουΐρτζ ἀνέφερε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

—Πολλοὶ νέοι, ἀπὸ 16—21 ἐτῶν, ζητοῦν ἐργασία καὶ δὲν μποροῦν νὰ ϐροῦν. Τὸ ποσοστὸ τῶν νέων ποὺ θέλουν νὰ δουλέψουν καὶ δὲν ϐρίσκουν ἀπασχόλησι εἶναι 15% δηλαδὴ τὸ διπλάσιο ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν μεγάλων Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ γεγονός, ὅτι κάϐε χρόνο μιὰ στρατιὰ ἀπὸ νέους, κάνει μιὰ κοινωνικὴ παρουσία καὶ ζητᾶ δουλειά. 'Απὸ χρόνο σὲ χρόνο, ἡ στρατιὰ